Ч. 40. Чернівцї, недїля дня 3. (16.) цвітня 1905 р. Рочник XXI.

ВИХОДИТЬ в ЧЕРНІВЦЯХ що середи, пятницї і недїлї, з тижневим додатком „РУСКА РАДА“.

Редакция, адміністр. і експедиция при улици Петровича ч. 2.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від оплати почтової.

БУКОВИНА

ПЕРЕДПЛАТА на „БУКОВИНУ“ разом з „Рускою Радою“:

на цїлий рік	20 К.	— с.
„ пів року	10 „	— „
„ чверть року	5 „	— „
„ місяць	1 „	70 „

Поодиноке число „Буковини“ 16 сотиків.

Передплата і належитість за інсерати платні в Чернівцях.

Рух в православній церкві в Росиї.

Церква східна відзначала ся в середних віках більшою внутрішною свободою і більшою толеранциєю для всяких нових думок так сьвіцких, як і духовних своїх членів — чим церква католицка, де схолястицизм і доґматизм скували завчасу всяку свободу думки і поступованя, та довели до таких борб внутрішних і розламів, як повстанє ріжних церков протестантских — та до таких ворожих виступів проти відроджуваної в XV. та XVI. віцї науки, яких вона сама соромить ся нинї. Сей лїбералїзм церкви східної, випливаючий особливо із вдачі і природи народів, серед яких она спершу запанувала, довів саме до роздїлу єї від Риму. Коли однак з часом прийшов до власти на сходї нарід російский, нарід по своїй вдачі склонний до уляганя доґмам, нарід з природи узнаючий ще до нинї абсолютизм державний, то і церков східна почала орґанїзувати ся і замикати ся в собі цїлком на моду римскої, а власть патриярха, що з початку був лише primus inter pares в відношеню до епископів стає ширити і змагати ся. Єї розросту не допустила однак на всходї власть сьвітска, стараючи ся захватити церкву під свою власть — і се єї удало ся. Цар Петро Великий зніс патриярхат російский, що тревав 111 лїт від 1589—1700 і в роцї 1720 установив т. з. „Духовную коллегію, то есть духовное соборное правительство“, піддаючи в той спосіб церкву цїлком власти сьвітскій. Від того часу церква російска тратить на повазї і своїм значіню, тратить на силї моральній, якою тїшить ся всяка иньша церков і стає просто одною з підвластних інституций державних, що подібно, як інституциї полїция, військо, жандармерия, школа казенна і т. д. має служити ідеї абсолютизму державного, та інтересам самодержавя, хоч би ті інтереси цїлком противили ся ідеям голошеним церквою, як се нинї отверто виповідають найвиднїйші духовні провідники церкви в російских часописях. „Сьвятїйший Синод“ найвисша голова церкви російскої, се лише рада прибічна оберпрокуратора, чоловіка сьвітского, що кермує абсолютно церквою, як цар цїлою державою. Церква не має навіть приступу до ідейної голови своєї і держави — царя, бо єї навіть не вільно внести до царя петициї в справі постанов і заряджень, а і надужить бюрократичних оберпрокуратора.

Сей понижаючий стан відчувала добре і сама церква і інтелїґенция російска, що мимо своєї побожности дивить ся з погордою на стан духовний і зайшли характеристичні обставини, що в Росиї нема майже случаю, щоб інтелїґент посьвячував ся станови духовному. Духовенство рекрутує ся головно з поміж низших суспільних кляс та з кругів самого духовеньства. Сьвітскі чиновники, починаючи навіть від найнисшого полїцияита, мають право надзору і контролї над церквою, чи місцевий піп відправляє приписану скількість богослуженя за царя і єго родину, чи дїти з мішаних супружеств є хрещені і виховувані в вірі урядовій, чи в парафії нема недовірків, що не йдуть до сповіди і т. д. Звідси виходить, що духовеньство мусить сповняти чинности ляйборґану полїциї, котра має над ним власть, а котру то власть полїция старає ся єму всегда показати. З сеї причини навіть простий нарід і то віруючий слїпо і горячо, котрий в иньших краях так дуже шанує стан духовний, у Росиї єго легковажить і не має до него довіря, трактуючи єго без пошанованя. Розуміє ся, до сего причинювало ся й саме духовеньство, сповняюче осоружну ролю шпіонів і провокаторів.

Се положенє церкви російскої, яке особливо стало ся неможливе за 25-лїтного абсолютного панованя оберпрокуратора „Сьв. Синоду“ К. Победоносцева, привело висше духовеньсво до призадуманя над долею церкви, а обявом зверхним сего являє ся нинїшний рух серед православного духовеньства, що хоче відділити церкву від держави, хоче визволити єї з під власти сьвітскої і жадає реформи церкви. Реформа ся має полягати в сїм, що приверне ся патриярхат церковний та усуне ся уряд оберпрокурора, котрого функциї перейме патриярх. Колиб ся реформа дала ся осягнути, то она поправила би значно положенє і повагу духовеньства, хоч церков властиво дальше булаб залежна від царя — отже власти сьвітскої — лише з тою ріжницею, що доступ до царя мав би впрост патриярх, отже особа духовна, а не, як тепер, сьвітский оберпрокурор. Розуміє ся, що проти задуманої реформи православної церкви заговорили усї реакцийні духи, які раді консервувати всю самодержавну гидь із „церквою-домовиною“ на чолї. З офіцияльних кругів вже доходять вісти, що церковну реформу відложено.

Полїтичний перегляд.

Подїї в Росиї. Петербурска Академія Наук на запит мінїстра просьвіти, який зробив його, виконуючи потверджену царем ухвалу комітету мінїстрів із 21. сїчня, заявила, що безпроволочне знесенє законів, які обмежували уживанє українскої мови в печати, є необходиме. — Значить ся, знесенє постидного указу із 1876 р. повинно наступити як найшвидше. За сим заявив ся вперве і то одноголосно історично-фільольоґічний факультет унїверзитету ім. сьв. Володимира в Київі разом із своїм деканом проф. Флорінским, якому се одначе не вадить метати на укр. мову громів, які викликають тільки ефект комічний, як звісний його арґумент „gadk-“овий... („Гаспада від Галїчанїна“, подаючи ухвали петербурскої академії перемінили слово „малороссійского языка“ на „малороссійского нарѣчія“ в супереч автентичному текстови рішеня. Се булоб сьмішно, як би не глупо...)

У Польщі зарядив ґен. ґуб. Максимович замкненє політехніки аж до вересня. Має він також на думцї покликати студентів унїв. до служби військової під збрую, бо уважає їх за виновників і причину розрухів. Фінляндский сенат постановив вислати до правительства петицию о спиненє чинностий жандармериї. Просьбу попередну, щоби сойм

МІНЇЯТУРИ.

Ярослав Стефчин.

1. Прочуте.

В таку вечірну, мракою оповиту годину смути крізь довгі, дрожачі звуки церковного сьпева, плила до мене якась невидима, незбагнута хвиля тоски і хорого, несупокійного очікуваня...

Не знаю вже, чи сьпівали при помершім, чи при вінчаню, тямлю лише те, що безнастанні думки клубили ся в мойому мозку і раз у раз вертав сей самий запит: — Чого я тут прийшов?...

Не слухав нї молитв, нї сьпіву, не глядів на товпи людий, а самотний, заслуханий в задуму і відповіди мрій-думок, ждав, мов на якесь чудо, або слово обнови, щоби звернуло сей вечір иньшим шляхом, вказало ту внутрішну силу, що давила мене тисячами картин і споминів...

Не йшов з відсїля.

Не йшов, бо на душу лягла сїрим рядном вечірна імла і не казала йти, вбирала далеку будуччину.

Тиша збудила мене...

Сьпіви замовкли. На вівтари догаряли воскові сьвічи, а вкруг мене пустка.

Кілька людий клячало в горячій молитві і лише важке шепотїнє несло ся камінними відгуками сьвятинї і дзвенїло мовчазною піснею прохання...

Я піднїс прибитий задумою зір і...

Христос ворухнув ся на хрестї...

Двоє бездонних, глибоких очий туги і жалю впялилось в тому нїмому супокою в дно серця, і я мимохіть знятий зворушенем, відповів на них очима душі моєї...

На тім рожевім, дївочім личку нависла перлою одна-однїська сльоза і я відчув єї горячим зелїзом на свойому обличу...

Так жалібно скотила ся, мов Христос просив нею...

Ми зрозуміли себе.

І в мозку щось склеїло се нїжне чуте в думку. Тих двоє очий, кликало мене несупокоєм, тугою, тих двоє очий обезсилило мене...

З воскових сьвіч зіллялись два важкі скапи і застигли...

Мов ті наші сльози на серцях в хрусталь...

І каплї крови конаня з під терневого вінця на марморі Христовім...

Від сеї хвилї все бачу їх моєю душею.

Коли гляджу за тими очима, не думаю, де йти, не жду, не спішу.

Сей вечір веде мене за ними...

І хотя знаю, що їх нема в годинї півночи між зівялим осїнним листем, нема в шумі вітру нї зеркалї филь, нема під темним віконцем, — шукаю за ними, стрічаю нечайно, дївочі, синї як лазур...

Мов метеори спадають...

І сейчас каменїють.

2. Душа.

Як приходить коли, то все тупа та безчутна, на сьвіт далекий, ясний. Не знає його, а як спізнасть:

— Де йду? — спитає затрівожена.

Тодї здавить в собі всї ворожі сумнїви і запити, думки і відповіди, з переляку, що не відібють ся житем, і нїчого не буде питати.

Нїчого, бо оголомшена стане і опинить ся крізь ночі. А та не відповість їй...

Минеть ся весна і лїто, а як зжовклою осенню буде мала перейти, прошибне суворим вітром, нїжненький легіт.

— А тепер що?...

Схочеть ся вернути. Невтомимий, невгомонний жаль прибе кождїське ворухане чутя і вгорне єї... Сили не стане в скостенїлих суставах. Защемить зимою і лише відповідь прилине запахом жасміну, фіялків, рож і лилей. Розвернеть ся в луги і левади, і спомин зійде лискучим сонцем...

Не так с'яло воно колись...

— Ах, весняні хвилї, чи зійдуть сим гаптованим шовком проміня, чи завернуть ся?!...

Ніч прийде.

Розлетять ся думи і мрії, стане душа обдерта, розхрістана... З запалих щок і чорних ям очий відповідь висохлої, порохнявої статї сталевою дрожею кінця спливе до ньої...

— Я, цїль, я!...

Побачить єї о півночи.

...І від сеї хвилї, коли схоче дігнати єї, хай вернеть ся з дороги.

Знайде, як ті веселі лїта відверне, як з судьбою не стрінеть ся...

3. Веснянні цьвітки.

Розцьвітають, пишають ся...

Багряне вбраня розвернуло ся перлами роси, кожда платинка дихає житем. Грядки нїжних чашочок та дїльців кивають пестрими головками і визирають на сонце.

Весна...

Не глядїли, не вгортали ся иньшою киреєю, як дрімотою тиші, колисаної зефірами, сном щастя безоднї. Все здаєть ся всьміхнені, безжурні, вдивляють ся в осяяну безмеж стрічи золотого сонця, і проливають каплї нектару в безтямі...

Та сумні були...

Як приклонили листки, можна було чути шепіт вітерця:

— Так важко жити... важко...

Передавали вражіня в квітчану даль і кликали косаря, щоби взяв їх з буйною травою. Знали, який страшний, а кликали...

Не підносили ясних жарячих очий. Журчіли невеселою піснею...

— ...Конаєм. Мовчазні, забуті сьвітом в своїм горячім бажаню тиші і супокою. Втекло нам житє... Се лише болї і муки...

Озвав ся дзенькіт зелїза, лунала пісня косарів.

Не озирнули ся більше, не глянули в сонце...

Зівяли, зчорнїли під тином і лише вітер кидав ними дальше...

Кінчив ту недосьпівану пісню, шевелїв: — „житя... житя...“

4. Останна пісня.

Прийди до мене вечірною хвилею, такою, яка виколихала ті невчасні думки...

міг сам переривати свої засїданя, цар відкинув і зарядив замкнене сойму з д. 15. с. м. — Намістник Воронцев-Дашков оголошує в „Кавказї“, що цар має намір скликати на обради заступників шляхти, міст, громад та духовеньства православного, вірменьского і магометаньского, щоби обдумати зарядженя в цїли привернення публичного безпеченьства і спокою і зміну конечних прав для Кавказу та запроваджене земств. Повідомляє дальше, що цар потвердив ревізию справи вірменьских дібр церковних. Повідомляючи рівночасно про поміри краю і надїлене бідних землею, взиває намістник до спокою. Розрухи в Ґуриї утихли. — В палатї Булиґіна відбувають ся два рази денно наради, та перед сьвятами не сподїють ся жадної позитивної ухвали про скликане т. зв. народного збору. Дня 12. с. м. ухвалено знести осібних цензорів для телеґрам заграничних і вернути до первісного надзору над телеґрамами зі сторони заряду телеґрафічного на основі міжнародної телеґрафічної конвенциї. — Цар видав указ до бувш. мін. Ґоремикіна, щоби вже утворив комісию для розслїдженя средств в цїли поправи положеня мужиків, яко підстави добробиту народу. Комісия має застановити ся над уможливленем лїпшого з'ужиткованя землї у мужиків, над розширенем їх посїлости і над евентуальним улекшенем еміґрациї в околицї менше замешкані.

Угорска кріза. Полїтична ситуация на Угорщинї стає чим раз поважнїйшою, помимо того, що від часу до часу офіцияльні круги заповідають полагоджене справи. Ось і тепер на засїданю еґзекутивного комітету лїберальної партиї заявив ґр. Тіса, що монарх після его представлень покличе ще мабуть перед Великодними сьвятами новий кабінет, який би мав впрочім тільки значінє переходове. Питане одначе, хто схоче обняти керму в тім кабінетї, бачучи завзяте Мадярів супроти заяв корони. Розуміє ся, що ґр. Тіса жде горячо хвилї кабінетної зміни, бо сиджене на тимчасовій мінїстерскій лаві серед вічних і то безцеремонних атаків Кошутівцїв мусїло дати ся йому вже добре в знаки. — Угорский сойм розпочав вже дебату над адресом до корони, запроектованим ґр. Батіянїем. Зміст адресу такий: В адресї вказано на вислїд послїдних виборів, котрий рівнає ся заяві против насильств доконаних 18. падолиста. Дальше говорить ся в адресї, що нарід відвернув ся від тих мужів, котрі брали участь в тих подїях, і не хоче, щоби они стояли дальше на чолї правительства. Від тих виборів минуло вже кілька місяцїв, а доси нема нового правительства. Сойм просить отже монарха о розпоряджене в цїли усуненя того стану. — Дальше подає адреса кілька точок напрямових для нового правительства, а іменно: реформу парляментарну з розширенем права виборчого і новим подїлом на округи виборчі з увзглядненем ідеї народної (мадярскої); заведене праґматики службової, ревізиї адмінїстрациї, реформу податкову, реформи суспільні і економічні, економічну независимість з окремим обшаром митовим і самостійною системою кредитовою, а то по відповіднім приготовленю і утвореню вступних условий. — Відтак іде заява, що без рішеня сих справ полагоджене теперішної кризи в спосіб конституцийний немислиме. Колиж би отсю полагоду ще дальше відкладано „то ми мусїли б — говорить ся в адресї — лякати ся, що в народї захитає ся віра в справжну конституцийність нашого житя, де се викличе думку, що народна воля не може числити на узглядненє, коли вона проявляє ся в небажанім і неожиданім напрямі.“

Військовий заговор у Франциї. Націоналїстично-клерикальні круги знова скомпромітували ся. Арештоване кап. Тамбурінї, який орґанїзував заговор проти републики на користь Людвіка Наполеона, перешкодило в час виконаню авантурничого пляну. Заговірники мали мати мундури і склади оружя, а тут все розпало ся. В заговор замішано богато бонапартистичної молодїжи. Значну участь в сїм дїлї брав і померший недавно так траґічно деп. Сівтон та ґен. Ніґрі, який завчасу виїхав в подорож на Схід. Прокуратория розширила обжалованя піднесене спершу о крадїж військових мундурів і недозволене посїдане амуницї на обжаловане о заговір проти безпечности держави. Розуміє ся, що бонапартистичні орґани випирають ся тепер звязи з Тамбурінїм, тимчасом вислов франц. мін. внутр. справ: „До тепер ми найшли тільки статистів“ безперечно правдивий і можна надїятись, що на лаві обжалованих засядуть і головні актори сего оперетково заговору.

Росия й Японія.

Подїї военні на суші розвивають ся нормально і постійно в напрямі, який їм надав погром мукденьский. Війска російскі помало в значній части, вже сконцентрували ся і Леневич доносить цареви, що армія его готова до дальшої борби, а ґен. Балцанов іменований комендантом III. армії виїжджає на поле війни. Та в часї, коли російскі війска висилювали цїлу енерґію і увагу, щоб назад зібрати ся в яку таку орґанїчну цїлість, не могли они абсолютно перешкодити Японцям в їх плянах окружаючих. А тимчасом Японцї, котрі в послїдних часах стягнули у декого на себе закид повільности та викликали через те догади про величезні свої втрати і ослаблене — остаточно доконали великих кроків, бо окружили і майже відтяли від головної армії праве крило ворога. Крім того значні їх віддїли, що зникнули в нутрі Монґолії, мають на цїли відтяти відворот цїлій армії Леневича. Та цїла однак увага нинї звертає ся до подїй на мори. Рождественьский зробив всїм несподїванку і показав ся нагло дуже хоробрим, бо поїхав аж на хіньске море шукати ворога, щоб звести децидуючий бій. Деякі горячійші видцї, що вірили в здецидоване Рождественьского розголосили навіть телеґрамами, що вже відбула ся битва, одні депеші затопили кілька японьских, а другі кілька російских кораблїв. Але з того не вийшла жадна шкода нї Японцям, нї Росиянам. Рождественьский мабуть поплив до Saigon порту француского, де для нього злагоджено 70.000 тон вугля, а звідти буде старати ся доплисти до Шанґаю, де також жде на него 40.000 тон вугля. З сего видно, що рос. адміралови не дуже спішно побачити ся з Тоґом; він би радше хотїв якось дістати ся до Владивостока і там, направивши кораблї, утворити підставу своїх операций проти Японцїв. Та розуміє ся, що туда его Тоґо не допустить і Рождественьский хоч чи не хоч буде мусїв десь коло Формози звести бій. Тепер він мабуть шукає якого невтрального порту, деб міг трохи направити шкоди і відпочати перед рішучим боем, який повинен наступити за кілька днїв.

Учительска самопоміч.

Загально звісна справа учительскої самопомочи, а радше взаїмної помочи, що від віча учительского з р. 1904 не сходить з стовцїв преси анї з порядку дневного всяких нарад учительских, прибрала в остатних днях реальну форму.

Вибрана вічем комісия статутова розпочала свою дїяльність в жовтни м. р., уложила проект статута товариства „Самопоміч“ і розіслала его всїм філїям Руского тов. педаґоґічного і кружкам педаґоґічним до розсмотреня. Філїї і кружки передискутували на довірочних зборах в січни с. р. предложений їм проект і звернули его комісиї враз з своїми замітками, котрі комісия взяла під основну розвагу на своїх кількох засїданях в лютім сего року.

На послїднім загальнім зборі Руского тов. педаґ. комісия розширила ся, а відтак ще кооптувала собі до помочи деяких людий, експертів в справах орґанїзациї товариств, і в марті с. р. переробила статут „Самопомочи“ на основі заміток, пороблених широкими кругами учительскими, приноровляючи его до вимогів закона з 15/11 1867 Ч. 134 В. з. д., а дня 7. цьвітня, то є в сьвято Благовіщеня відослала статут мінїстерству еправ внутрішних у Відни до відомости чи, як хто зве, до потвердженя.

Статут, висланий до мінїстерства, ріжнить ся від первісного проекту, і тому комісия вважає за потрібне познакомити загал учителїв з тими змінами. Ось найважнїйші:

1. До кінця 1907 року можуть приступати члени без ріжницї віку і без всяких доплат з причини висшого віку, а вписове виносить від всїх лиш по дві корони.

2. Обовязкову вкладку річну 12 корон роздїлено на чотири части і призначено: 3 кор. на фонд підпомоговий, 4 кор. на фонд емеритальний, 1 кор. на фонд похоронний, а 4 кор. на фонд загальний диспозицийний.

3. Хісноване з фонду емеритального і похоронного признано всїм членам дїйсним після скалї обнятої реґуляміном, котрий комісия подасть загальному зборови до затвердженя.

4. Проектовані первісно висші вкладки на загальні цїли товариства обмежено тепер лише до фонду емеритального і похоронного, тому, щоби дати можність кождому членови забезпечити собі висшу емеритуру і висший даток похоронний.

5. При фондї емеритальнім взято під особлившу опіку тих членів (зглядно їх вдовицї і сироти), котрі з яких-небудь причин не набули прав до емеритури, зглядно пенсиї з фондів публичних.

6. Щоби дати можність заосмотрюваня родин, а з другої сторони, щоби уможливити збільшене числа членів товариства, введено нову катеґорию членів участників, котрих члени дїйсні можуть зголошувати до участи у фондї емеритальнім і похороннім.

7. Введено окремий фонд посаговий на основі окремих вкладок.

8. Проектований первісно на випадок великого запотребованя під-

---

Сама, в тиші, з зірками на чолї, без серця. Менї його не треба.

Серце лиши иньшим, а уста і очи для мене принеси. Серце твоє се сонце. Кидає полумя щастя з далеких сьвітів, озолочує кожду душу своїм сяєвом... кожду. Хто хоче пє з нього і грає ся морем тепла.

Лише моїм, не хоче бути.

Раз вкриваєть ся хмарами, раз темнїє — сумує, раз щезає...

Піти за ним?... В незнану віддаль з пересьвідченем, що його не знайду?... Глянути?... Щоби осліпило?...

Менї його не треба. Уста і очи для мене принеси...

Хай стать твою побачу в тїнях придорожених дерев, в риданю осїнної задуми, в паху пільних цьвіток... Тїнею горе прикрию, риданем біль з грудий видру, пахом лїта приколишу...

А як відкинеш мене, уста і очи відвернеш, зрадиш, і другому даш пити з них, тодї.

Піду і знайду иньші...

Тодї лиши менї серце і я тобі лишу. Не для себе, нї, для людий... Щоби знали, що ще не стратили його...

Хай в одно зіллють ся і полинуть там, де віками не стрінуть ся.

А тепер?... Прийди без серця, уста і очи принеси...

Бережани, 3.—6. цьвітня 1905.

Кость Ганусенко.

Згадка.

Сидїв в хатї задуманий. Перед ним лежала на столї отворена книжка, але він не читав еї. Не міг читати... На дворі вечеріло. Сонця не було видко, бо було сховане за деревами та хатами. Через отверте вікно йшов запах цьвітів, запах весни...

Весна... Се було найнещасливійша пора року для нього. Думки обсїдали його роем, чарували перед ним все красне, гарне, що він бажав, що йому здавало ся найкрасшим, наймилїйшим.

Ще того року, тої весни був він такий.

А сеї?... Та, що була перед тим богинею його мрій, в котру як раз в веснї свого і еї житя закохав ся, була вже його жінкою. Його ідеали здїйснили ся.

Тепер він сидїв і думав про той час... Його гадки поплили в країну забутя того, що дїяло ся в дїйсности. Він жив тепер в уяві иньшого сьвіта... Чув у серцї тугу за чимось і гадав над тим...

Було то тої весни. Одного дня прийшов він до своєї милої і застав у неї еї товаришку... Розбалакали ся... Товаришка розповідала про своє житє, про слабість матери і при тім розплакала ся... Перед тим він ще не бачив такого плачу... Єї уста тремтїли легонько, а з очий, гарних темних котили ся сльози — мов перли... Він затремтїв. Мав дуже мягке серце і не міг бачити, як хто плаче... Серце його забило ся і він вийшов... Коли увійшов назад до хати, обі дївчинї розмовляли весело і сьміяли ся...

Від того часу бачив ся він частїйше з товаришкою своєї милої... І дивно!... Коли він еї не бачив, то був сумний і суворий і скоро прощав ся тай ішов домів...

За якийсь час зустрів еї на улици. Прилучив ся до неї і відпровадив домів. Вона оповідала йому ріжні річи, а на кінци спитала, чому він такий сумний...

Не відповів нїчого, лише глянув на ню так сумно, що вона збентежена замовкла. Страшний час настав тепер для нього. Він став сьвідомий, що не кохає своєї нареченої лише еї товаришку... Ще горячійше нїж ту колись... Якось несподївано, нагло прийшла та любов і заняла його цїлком, так що він мов оголомшений не знав, що з собою дїяти...

Два голоси обзивались в ньому: Один казав: — Лиши свою наречену, таж ти еї вже не любиш. Подумай, що за житя ти будеш мати... як будеш змушений жити цїлий вік з нелюбою тобі дружиною! — Другий голос знов казав: — Будь сумлїнний!... Хотяй будеш за те покутувати цїле житє, то все таки з тим чутем, що не став підлим...

— А як ти сю покинеш, чи певний ти, що та, котру кохаєш схоче і тебе кохати?...

Довгий час бороли ся сї голоси в нїм. Він ходив в якімсь отупіню... Носив ся також з гадкою відобрати собі житя... Але нї, нї... Постановив собі послухати голосу, що йому радив не стати падлюкою...

— — — — — — — — —

По весїлю, котре відбуло ся тихенько... лише в крузї його рідні виїхав з жінкою на посаду... Дивне житє провадив тут. Ходив немов сонний і тужив за своїм загубленим раєм...

До кімнати, в котрій він сидїв, внесла жінка лямпу... — Де почта? — запитав.

Дала йому часописи і картку...

Взяв і поблїд. Картка була від товаришки його жінки, власне від тої, за котрою він ще і нинї тужив...

— „Чому нїчого не пишеш? — писала вона. Чи загнївала ся на мене? Так то минає ся приязнь... Цїлую тебе сердечно і поздоровляю твого мужа, твоя О...“ — Жінка вийшла... Він взяв картку і притиснув еї до своїх уст в горячім поцїлую...

На дворі вже геть потемнїло. Через отворене вікно влїтали до хати метелики і хрущі і кружляли довколо горіючої лямпи...

Хотяй деякі з них падали трупами в огонь, то все таки другі перли ся на їх місце...

Він приступив до вікна, спер ся на него і глядїв в темну ніч... і тепер відчував свою горячу любов сильнїйше як завсїгди...

А з його очий котили ся сльози на траву, розсипаючись на нїй мов перли.

мог надзвичайний додаток по короні призначено до фонду підмогового виключно лиш на беззворотні підмоги, а накладане єго обмежено до одного разу на три роки. Місто каси щадничої і пожичкової, котра мусить бути заложена в иньший спосіб, яко товариство реєстроване, введено на разї підмоги зворотні, безпроцентові з тогож фонду підмогового.

9. Фонд загальний, диспозицийний, призначений особливо на потреби секциї правної охорони, дальше на закладане власних бурс і иньших інституций гуманїтарних, зглядно на разї на фундоване місць по чужих істнуючих вже бурсах і інституциях, на креоване сталих і движимих бібліотек, на всї прочі задачі товариства і на всї єго потреби адмінїстрацийні.

10. Цїли товариства розширені на заходи у властий і тїл законодатних о поліпшене учительских відносин службових і на посередничене не лиш в обезпеченях і закупнї книжок і приборів наукових, але також в закупнї і продажи по низьких цїнах предметів що-денного ужитку.

11. Права членьскі значно розширено, даючи членам дїйсним перевагу над прочими членами навіть там, де члени дїйсні найшли би ся в меньшости, і признано всїм право участи в загальнім зборі.

12. В управі товариства заведено велику децентралїзацию; місто делеґатів заведено віддїли окружні зі зборами і видїлами окружними; в руки видїлів окружних передано принимане членів і каси підручні на підмоги в наглих, а необходимих потребах; зборам окружним передано значний вплив на зміну статута, а справу розвязаня товариства віддано під плебісцит всїх членів, з застереженем, що товариство не може бути розвязане, єсли тому спротивить ся четвертина всїх членів дїйсних.

Той новий статут розішле комісия сими днями всїм філїям Руского товариства педаґоґічного, а до загалу руских учителїв і їх прихильників звертає ся комісия на сїй дорозї вже тепер з горячим прошенем, щоби вже заздалегідь підготовляли ґрунт для нового товариства, котрого правне істноване може зачати ся вже від 6. мая с. р., єсли мінїстерство в тім речинци не зажадає яких змін в статутї. До тепер зголосило ся всего около 460 членів, а таке число є безусловно за мале до правильного розвитку такого товариства з хісном для єго членів; отже треба розпочати дїяльність що найменьше з тисячкою членів, котрих комісия має надїю при помочи сьвідомих цїли учителїв придбати ще перед кінцем сего року шкільного, в якім то часї має комісия намір скликати перший загальний збір членів товариства.

Особливо звертає ся комісия з сим зазивом до учителїв в тих округах, з котрих не зголосило ся доси що найменьше 10 членів, бо при числї членів низше 10 годї було би закладати в таких округах віддїли окружні (чи то філїї) і таким робом не запустила би ся важна орґанїзацийна робота глибших корінїв серед нашого учительства. Зголошуватись в члени треба на адресу Товариства педаґоґічного ул. Сикстуска 47.

В кінци комісия звертає увагу, що назву товариства в новім статутї змінила з „Самопоміч“ на „Взаїмна поміч“, уважаючи таку назву за одвітнїйшу характерови товариства.

НОВИНКИ.

Чернівцї, 15. цьвітня 1905.

„Куплені парове, 500.000 кор. за штуку.“ Під таким заголовком виднїла статя в „Zeit“ із 10./I. с. р., в якій говорило ся, що віденьскі промисловцї М. Ґутман і В. Мавтнер дали по 500 тисяч корон др. Керберови за те, щоб він спричинив їхне покликане до палати вельмож. Се не увійшло в дїло через димісию Кербера. Вчера відбула ся у Відни розправа Ґутмана проти редакторів „Die Zeit“ Каннера і Зінґера за обиду чести, у якій виступав, як сьвідок, і др. Кербер. По переслуханю допущених сьвідків відступив Ґутман від скарги, заявляючи, що хід розправи виказав вистарчаючо безосновність закидів „Zeit“-у, супроти чого обжалованих редакторів суд увільнив.

Наші почти, а руске письмо. Ми вже перед вказували на прикрости, які терплять рускі надавцї почтових пересилок тільки через те, що богато почтових урядників і почтової служби не знає рускої мови. Тепер можемо зареєструвати два нові, а клясичні докази анальфабетизму почтових орґанів. Ось лист заадресований із Чернівцїв до Лончина і то заадресований найчиткійшим письмом у сьвітї тільки по руски мусїв блукати від дня 15 аж до 26. лютого, заки добив ся на місце призначеня. Розуміє ся, що коверта, з'ілюстрована безлїчо печаток Буковини й Галичини, як Цурин, Ланцут, Іцкани, Іванец, Карлюча і т. д. і т. д., вказуючі на місце осїдку неграмотних почтовцїв. Другий документ ще цїкавійший: Урядове письмо парохіяльного уряду в Будилові ч. 45. заадресоване до ц. к. суду в Снятинї доручила почта нашій редакциї! Думаємо, що тут хиба злишні всякі коментарі! Руска публика повинна рішучо адресувати всї посилки тільки і то виключно по руски, щоб дати нагоду почтовим урядникам навчити ся руского письма, бо „табака — як звісно — є для носа, а не нїс для табаки“. А коли се кому не відоме, то буде воно єму пригадане, але з иньшого місця.

Реорґанїзация вірмено-польского еґзекутивного комітету на Буковинї. Дотеперішний презес вірм.-польского еґзекутивного комітету дїдич Войтїх Задурович, продавши своє майно Шерівцї, уважав за відповідне зложити провід між вірмено-польскими дїдичами. На єго місце вибрано предсїдателем на засїданю, що відбуло ся дня 10. с. м. в готелю під „Чорним орлом“, Кшиштофа Абрагамовича, чиреш ского дїдича й голову соймового вірмено-польского клюбу. Заступником предсїдателя став посол др. Теодор Богосевич.

На будову руского народного театру у Львові. Зложено в марті 1905 р. 6.583·93 кор. Загальна сума складок на будову руского театру у Львові виносить досї 141.615·02 кор. — Недавно розписав був комітет будови театру конкурс на проект фронтової фасади будівлї, але анї один із присланих проектів не надає ся до виконаня. Оттимто комітет рішив звернути ся до віденьскої фірми Фельнера і Гельнера, щоб вона поробила певні зміни в своїм першім проектї після начерку львівского архітекта Обтуловича. Як згадана фірма виконає поставлене бажане зможе комітет приступити до підписаня умови будови із нею.

Стан здоровля през. мін. бар. Ґавча який занепав на рожу, що розширила ся в послїдне й на шию, доволї поважний, хоч не трівожний. Запалене клїтин лївого ока не змагає ся.

Желїзнича катастрофа. На лїнїї желїзничій Ганновер—Кассель стрінули ся два потяги тягарові. 18 возів поломаних, а дві особи з персоналу понесли тяжкі рани.

Проти ґорсетів. Болгарске мінїстерство просьвіти видало сими днями розпорядок, заказуючий дївчатам носити ґорсети під загрозою видаленя із школи.

Ґальґочі у відставцї. На власне бажане увільнив цїсар із взгляду на стан здоровля коменданта X. корпусу в Перемишли ґенерала-зброймістра Ант. Ґальґочого, звісного з жорстокого трактованя вояків, так що в єго области було найбільше самоубийств. Звісний він і з процесів із социялїстами ізза статий компромітуючих невідповідне поведене військової старшини. Процеси ті кінчили ся консеквентними програшами військовости. На єго місце іменовано Кароля Горнталя-Горецкого, коменданта військового в Задари.

Недуга кн. Гогенльоге. Запалене слїпої кишки, яке навістило триестеньского намістника, а колишного нашого президента, дійшло до такої стадиї, що треба було операциї. Кн. Гогенльоге піддав ся операциї у Відни, яка покінчила ся дуже щасливо, так що реконвалесцент почуває себе що раз красше. Про стан здоровля князя Гогенльогого звідував ся часто цїсар через свого ад'ютанта, ґр. Пара.

Австрийскі циґара в Росиї. Австрийске правительство задумує тепер підняти енерґічну акцию в цїли забезпеченя збуту для своїх циґар в Росиї. Доси конкуренция фабрик пруских випирала австр. циґара з Росиї, хотяй там їх дуже пошукувано. Та, як доносить „Дневнїк Варш.“ власти австр. постановили тепер розпочати борбу конкуренцийну з нїмецкими циґарами не тільки в самій Австриї, але і на пограничу Корол. польского, бо в Росиї циґара місцеві суть злі і дорогі. В тій цїли запроектовано найдорозші циґара висилати до Росиї по можливо низьких цїнах, щоб они могли видержати конкуренцию з виробами прускими.

Терещенко, звісний в Росиї мілїонер, родом Українець, котрому недавно українські мужики, користаючи з пануючих нинї в царстві росийскім забурень, знищили кілька фабрик і наробили шкоди на 4 мілїони рублїв — дістав дозвіл з мінїстерства війни з'орґанїзувати на власний кошт віддїл 150 доньских козаків для оборони своїх фабрик перед дальшими нападами мужиків.

Монте Карльо. Палата гри в Монте Карльо принесла після справозданя з р. 1904 не меньше, як 30 мілїонів марок чистого доходу, отже 1 і пів мілїона більше, як попередного року, так що акционарі дістали 12 проц. дивіденди.

Причина трясеня землї в Індиях. З Калькути доносять: Причиною страшного трясеня землї в Індиях мусить бути вибух якогось вулькану в середній Азиї. Отже ся думка здає ся находить потверджене в оповіданях купцїв, котрі вернули з Тибету. Они оповідають, що в державі Башар близько границї Тибету одна гора находить ся цїла в полуміни та викидає із свого вершка безперестанно дим. В Сімли трясене землї — хоть лекше вже — повторило ся. З Европейцїв згинуло доси підчас трясеня землї в Індиях 37 осіб, але про богато осіб, то ще доси нема жадних вістий.

Надмір жінок сконстатовано в Берлїнї, де після виказів статистичних послїдних років перебуває 90.000 жінок більше, чим мущин.

Увязнене князя. Князь і княгиня Броліє виїхали з Неаполю в довшу подорож автомобілем. Не далеко Спаранїзи переїхали они молоду паню, що сейчас померла. В виду сего увязнено сейчас князя, а що заходило підозріне, що князь поміг утечи машинїстови, який був причиною цїлого нещастя, то арештовано сейчас князя і замкнено до вязницї.

Оповістки і Іменованя:

Популярно-наукові виклади в Чернівцях. Заходом „Міщаньскої Читальнї і тов. укр. студ. „Січ“ виголосить в недїлю, дня 16. с. м. в сали „Народного Дому“ виклад д. Ярослав Весоловський: „Про земства в Росиї“. Виклад розпічне ся о год. 3 ій по пол. О численну участь просять *Йосиф Мицак*, голова М-ої Чит., *Іван Гошовський*, за голову „Січи“.

З научного кружка акад. тов. „Союз“. В недїлю, 16. цьвітня с. р. о 4-ій годинї по полудни відбуде ся в льокали товариства відчит т. П. Катеринюка „Український народ про свою сегочасну недолю“. Гостям раді. — За научний кружок: *Дмитро Войнович*, заст. голови.

Із промислової спілки „Праця“. Слїдуючого вівтірка, д. **18.** цьвітня, точно пів до семої години вечером буде в „Народнім Домі“ довірочна нарада в справі товариства „Праця“, на котрі запрошуємо всїх будучих членів і прихильників товариства. Просимо дуже, щоби явили ся можливо всї, що інтересують ся нашим товариством. — За комітет основателїв: *Др. Стефан Смаль-Стоцкий.*

Із ради шкільної краєвої. Надучителем школи в Кисилицях іменувала краєва рада шкільна учителя в Шипотї, Михайла Дашкевича.

Із гр. прав. консисториї. Дня 12. с. м. заприсяг митрополит Репта новоіменованих консисторских достойників архим. Калїнескула, архипресв. Коку і сов. Галїпа в присутности прочих членів консисториї і міского гр. прав. духовеньства. При сьвяточнім актї був присутний також президент краю, др. О. Бляйлебен із президияльним секретарем Кешманом.

Гумористичний кутик.

Моральні розважуваня. „Не треба нїколи видавати осуду про внутрішну вартість зі зверхного вигляду“ — сказав фабрикант вина наліплюючи етикети на бутельки. (*Mg. Bl.*)

„Всемогуча“ полїция. „Приднїпрянскій Край“ наводить ориґінальний уступ з рапорту якогось земского стражника до справника: „Вчера в повіренім менї ревірі було трясене землї, але завдяки зарядженям полїциї в короткім часї устало.

Посмертні вісти

В Зеленеві помер в середу тамошний дїдич Лев Василько в 74. роцї житя. Покійний, стрий нашого посла Н. Василька, був в рр. 1870—1875 соймовим послом із більшої посїлости і належав до рум. консерв. партиї. Похорони, на які від'їхав також віцем. краєвий др. Ст. Смаль-Стоцкий, відбувають ся нинї.

Із штуки і лїтератури.

Максим Ґоркий в Кримі. Вкінци дозволено виїхати Ґоркому для ратованя здоровля на Крим, куди він вже прибув в товаристві другого визначного росийского письменника, Леонїда Андреєва. Лїкарі заказали Ґоркому занимати ся якою небудь лїтературною працею, бо його недуга через тюремний побут дуже заострила ся. Послїдним твором Ґоркого се новеля п. з. „В тюрмі“. У нїй представив він із незвичайним реалїзмом свої пригоди і тюремне житє, яке мав нагоду оглядати доволї довго...

Лїтературно-Науковий Вістник. Річник VIII., книжка IV. за цьвітень 1905. Зміст а) части белетристичної: Із поезий Лесї Українки: I. Напис на руїнї. II. Ізраель в Египтї. Серґій Канюк: Вже дорожше. Ластівка: В чарах рідньої піснї. Василь Зугаєвич: Місяць, На далекий схід I. Андрій Чайківський: З ласки родини, повість (далї буде). Леонїд Андреєв: Червоний сьміх (конець буде). Герман Банґ: Мадам де Кірона. Ян С. Махар: Оріанда, Поступ у Росиї. б) части научної: М. Грушевський: Українство і питаня дня в Росиї. Іван Франко: Отвертий лист до гал. укранської молодїжи. О. Вишневський: На переломі (далї буде). Іван Кревецький: Корифей росийської критики і українське письменьство. Ст. Чарнецький: Дещо про теперішний стан галицько-руського театру, Із сучасних фактів. Др. Е. Олесницький: Кілька слів фактичного спростованя. С. Петлюра: Леонїд Андреєв і його „Червоний сьміх“. Хронїка і бібліоґрафія.

„Руска Хата“. Ч. 7. Зміст: Остап Луцький: З моїх днїв (I—II). — Петро Карманський: В обіймах смутку (1—4. — Гнат Шпитко: Стріча. — Лучше терпіти (із італ.). — Осип Шпитко: На народнїй мотив. — Микола Ч.: Соняшні та місячні затьми. — Іван Франчук: Нещасливий випадок (дальше). Кнут Гамсун: Пан (дальше). — Осип Шпитко: Засьпів. К. Міксот: Неясна справа (дальше). В числї подано портрети О. Луцького, Й. Кишакевича і А. Ґрау-Вандмаєра, автора „Порядних дївчат“ і дві більші картини: „Атак козаків під комендою ґенерала Ренненкампфа під містом Чімчінчен“ і „Кремль в Москві“.

XIII Звичайні Загальні Збори
Товариства взаїмних обезпечень
„ДНІСТЕР“

відбудуть ся в четвер 18 н. ст. мая 1905 о год 10 перед полуднем в великій сали Народного Дому у Львові.

Порядок дневний:

1. Відчитане протоколу XII Загальних Зборів з 12. мая 1905
2. Справоздане Дирекциї і Ради надзираючої і замкнене рахунків за XII рік адміністрацийний 1904.
3. Справоздане Комісиї ревизийної и уділене абсолюториї Дирекциї за XII рік адміністрацийний.
4. Внесене Ради надзорчої в справі ужитя надвижки з р. 1904 в сумі 6.352 корон.
5. Вибори.
   а) 5 заступників членів Ради надзорчої на рік (§. 32 стат).
   б) 3 членів Комісиї ревизийної і 1 заступника на 1 рік (по мисли §. 45 статута.
6. Інтерпеляциї членів.

Того самого дня пополудни о годині 4-тій відбудуть ся

IX Звичайні Загальні Збори
Товариства взаїмного кредиту „ДНІСТЕР“

стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, в канцеляриї Товариства (Ринок ч. 10).

Порядок дневний:

1. Відчитане протоколу VIII Загальних Зборів з 12 мая 1904.
2. Справоздане Дирекциї і Ради надзорчої і замкнене рахунків за VIII рік адміністрацийний.
3. Справоздане Комісиї ревизийної і уділене абсолюториї Дирекциї за VIII рік адміністрацийний.
4. Внесене Ради надзираючої в справі розділу зиску за рік 1904 в квоті 10.459 кор. 10 сот.
5. Інтерпеляциї членів.

34 (1—1)

Перед зборами о год. 8-мій рано відбуде ся Богослужене в Церкві Успенія Пресв. Богородиці

Президент; ГРИГОРІЙ КУЗЬМА.

ПОВІДОМЛЕНЄ.

Маємо честь повідомити Вп. П. Т. Публику, що отворили ми вже при ул. Паньскій ч. 16 10 (9—12) с. н.

РОБІТНЮ і СКЛАД ДАМСКИХ КОНФЕКЦИЙ.

Маємо на складі **костюми, загортки, жакети, плащі** і убори діточі.
Все те найновійшого крою і по мірних цінах,
Замовленя після міри і бажаня виконують ся сейчас.
О численні відвідини упрашаючи пишемось з глубоким поважанем

Кац і Рудель.

Найліпші насіня

цьвітів і всякої огородовини висилає **Торговля насінь Якова Кофлера в Заліщиках.** Жадайте цінники від него. Висилає їх даром і оплатно. 26 (1—1)

Упрашаю всїх тих Вп. панів що побрали календарі „Рускої Бесїди“ в розпродаж а до сеї пори не звернули анї гроший анї календарів, аби в можливо короткім часї зробили одно або друге.

З поважанем
Ів. Захарко.

Найлучше і вже випробоване средство на ревматизм єсть

NERVOL

аптика др. Ю. Францоза
в Тернополи.

Се є знамените усмиряюче средство до натираня против всяких ревматичних болїв, простудженя, ломаня костий, плечий гістця і нервових недуг. Прошу уважати на напись „Nervol“ і не приймати нїяких „Нервотонів“.

Цїна флякона 80 сот. 10 фляконів (фляшощок) 8 кор. з оплатою і опакованем.

— (—?)

САМУЇЛ ҐАБЕ

Модний Базар в Чернівцях

ул. Паньска ч. 4

напротив каварні „Habsburg“ **напротив каварні „Habsburg“**

22 (4—7) **Склад новостий у:**

шовках, вовнах, батистах, льнянках, зефірах і левантинах, до суконь і блюзок.

Найліпші фабрикати товарів полотняних як: полотна, шіфони, шіртінґи і перкалї, накривала на стіл ріжнородної величини.

Материї на убори мужескі тукраєві як і заграничні. Материї на ковнярики, маншети, як також комплетне біле мужеске після найновійшої моди.

Новости в хусточках до носа, постели, як також в комплетних виправах слюбних, і фіранках тканих і коронкових, сторах, диванах, стелївках і т. и.

Мужеске, дамске і діточе Етаблїсема

ТАЙТЛЕР і ШТЕРНБЕРҐ

Чернівцї, Ринок 5. (готель „під чорним Орлом“

23 (5—24) поручаю на весну і лїто

Новости дамскої конфекциї і мужескої ґардероби

найновійшого рода

Специяльности в уборах діточих.

Все після найновійшого крою і наймоднїйшої анґлїйскої і француской моди.

Дешеві сталї цїни — явні на кождій штуцї.

МИЛОШІХТА

„Олень“ „Марка“ „Ключ“

Найліпше найвидатнїйше і найдешевше мило. Вільне від всяких шкідливих домішок.

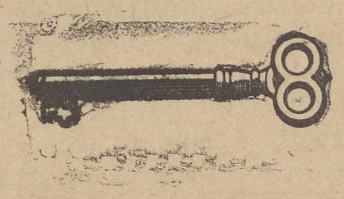

Всюди до набутя

При купнї належить зауважати, аби кождий кавалок мила мав напис „SCHICHT“ і повисшу марку охоронну.

41 (15—18 н.)

Одинокою дорогою до

КАНАДИ і АМЕРИКИ

є бюро **М. Г. Фрейдберґа** в Антверпії.

Лиш ся переправа надає ся до заморских країв! Ся переправа є найдешевша! Дорога із Черновець до Канади треває 10—12 день!

Кромі нечуваної дешевнї дістають люди науку як їм за морем обходити ся хотївши до лїпшого маєтку прийти, а се є найголовнїйша точка кождого подорожного! В жаднїй переправі не дістають люди сеї науки! Жадайте завчасу проспектів і поучень, і сокотїть ся аби не попасти в злї руки і на злу дорогу, котрою люди їдуть гей худоба! Лиш в сего аґента найдете справедливість і человічество ба й таку раду, котра за морем принесе Вам більшу користь!

Адресуйте до него так: 8 (6—10 п.)

М. Г. Фрейдберґ, Антверпія, Van Leriusstraat. **Belgia.**

Календар „Рускої Бесїди“

коштує тепер лиш 40 сот. а з пересилкою почтовою 50 сот.

Марка охоронна: **котвиця**

LINIMENT. CAPS. COMP.

з аптики Ріхтера в Празї,

загально признаний знаменитий **усмирюючий лїк на втиране** по цїнї 80 сот., 1·40 кор. і 2 кор. можна купити у всїх аптиках.

Просимо жадати сей загально улюблений лїк все лише в оріґінальних фляшах з нашим охронним знаком **„котвиця“** з аптики **Ріхтера** і для осторожности приймати лише фляшки тим охоронним знаком яко правдиві. 46 (27—40)

Аптика Ріхтера

„під золотим львом“ у Празї, улиця Єлисавети ч. 5.

Склад товарів Б. Бальтінестра молодшого

Чернівцї, улиця Головна-Енценберґа ч. 3.

повідомляє Вп. Публику, що надійшли весняні артикули в великім виборі і просить о ласкаві відвідини.

Капелюхи. Самостійна продаж капелюхів з ц. к. надвірної фабрики І. Г. Іта, у Відни, Осип Піхлер і Сини в Ґрацу, П. Ляндштер і Сини у Відни, Борсолїна Осип і С-ка в Александриї. Склад ріжнородних фабрикатів для панів хлопців і дїтий. Капелюхи з фільцу, льодену, боброві, чорні і у всїляких модних красках. Цилїндри і кляки послїдна новість.

Парасолї від сонця і дощу, En tout cas чисті шовкові з наймоднїйшими ручками. Чорні (ґаранция через один сезон) К. 10·45, чорні (ґарант на оден рік К. 13·30, чорні (ґарант на 2 роки) К. 17·— Такі самі у всїх модних красках. Циґарницї і прочі подібні артикули після послїдної моди. Парасольки дитинячі в найбільшім виборі. Парасолї від дощу, для панів пань і дїтий.

Шапки для дам, панів, дївчат і дїтий до гри Tennis і т. д. п. ужитку у великем виборі.

Вироби паньчохові. Паньчохи дамскі сїтки, паньчохи для дїтий найлїпший виріб, сїткові кафтанитки, зарукавочки у всїх модних красках.

Конфекция. Убраня для дїтий Ceys, жакети і т. и.

Товари обувяні. Самостійна продаж обуви з Ґоуднярскої фабрики Ф. А. Попера і з иньших славних фабрик як Антін Чапек у Відни і т. д. Найлїпші фабрикати на весну. Черевики весняні обкладані лякером, Boxealt і Chevreaux з шовковим плїтий. Чоботи до польованя (ручна робота) шом і трікотовим нутром для панів дам дїти для панів і дам як також черевики черевики домові і ріжні найлїпшої якости до вправ ґімнастичних.

Білє і краватки з правдивого анґлїйского зефіру, в десень, білі пікові, гладкі, фалдовані під ґарантиєю. Ковнярики і маншети, білі і в красках. Краватки тукраєві і анґлїйскі, кождого місяця нові.

Артикули до подорожи. Найбільший вибір валїзок, куфрів, пуделок, ташок, клунків ремінцїв до пакованя, касет, циратових мішочків, нецезарків пледів, мішків на біле, дамских мошонок на дорогоцїнности і т. д.

Артикули шпортові. Бідбивачі до гри Lavn-Tennis, бальони, больцї, шапки і т. п. до того прибори.

Склад ц. к. упрвілїованої фабрики товарів з альпаки і хіньского срібла В. Бахмана і спілки у Відни.

Видає товариство **„Руска Рада“**, в Чернівцях. За редакцию відповідає: Іван Захарко
З друкарнї товариства „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Захарка.